

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 69Ek/680/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121255723
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121255723.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: SVB Zimné 201, so sídlom Zimné 201, 053 23 Rudňany, IČO: 35 540 401, právne zast. Advokátska kancelária Hovan a Hospúdko, s.r.o., so sídlom M. Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 47 233 419, proti povinnému: N. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. XXX, XXX XX H., o vymoženie 1 406,50 Eur s prísl., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Barbora Hovanová, so sídlom exekútorského úradu Gorkého 8, 841 07 Bratislava, pod sp. zn. 289EX 223/21, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/680/2021 zo dňa 7. júna 2021, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/680/2021 zo dňa 7. júna 2021 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného doručeného súdu dňa 22.02.2021 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 1C/2/2017 zo dňa 31.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.07.2019 v časti 1 a 3 výroku a právoplatnosť dňa 12.02.2021 a vykonateľnosť dňa 16.02.2021 v časti 2, 4 a 5 výroku, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9Co/338/2019 zo dňa 16.12.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.02.2021 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením dňa 17.03.2021 súdneho exekútora JUDr. Barbora Hovanová, so sídlom exekútorského úradu Gorkého 8, 841 07 Bratislava, ktorý ju vedie pod sp. zn. 289EX 223/21 (ďalej len „súdny exekútor“). Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 17.03.2021 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/680/2021 zo dňa 07.06.2021, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61I ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník uvedené rozhodnutie odôvodnil argumentáciou, že súd mal po preskúmaní všetkých dôkazov a vyjadrení za preukázané, že predmetné exekučné konanie sa začalo na návrh oprávneného dňa 22.02.2021. Povinný oprávnenému uhradil vymáhanú istinu vo výške 1 406,50 Eur dňa 17.03.2021 a úroky z omeškania vypočítané povinným ku dňu úhrady istiny vo výške 260,00 Eur dňa 06.04.2021, čo mal súd za preukázané z Potvrdenia o hotovostnom vklade sumy vo výške 1 406,50 Eur v banke SSp, a.s. zo dňa 17.03.2021 a poštovej poukážky o úhrade sumy vo výške 260,00 Eur zo dňa 06.04.2021, predložených povinným, ako to mal súd za preukázané aj z vyjadrenia oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Súd však uvádza, že povinný však uvedené úhrady zrealizoval až v rámci prebiehajúceho exekučného konania. Ku skutočnosti, že povinný uhradil celý vymáhaný nárok súd konštatuje, že uhradenie istiny s príslušenstvom zo strany povinného nespôsobil zánik celého

vymáhaného nároku, ale len jeho časti. Predmetom exekúcie sú aj trovy exekúcie, ktoré oprávnenému vznikli v súvislosti s podaným návrhom na vykonanie exekúcie, keďže exekučné konanie sa začalo dňa 22.02.2021 dôvodne a ktoré povinný neuhradil. K zastaveniu exekúcie z dôvodu úhrady celého vymáhaného nároku až po začatí exekučného konania, tak ako v prejednávanej veci, nemôže dôjsť. Je nutné uviesť, že zaplatenie dlhu povinným by mohlo viesť k ukončeniu exekučného konania len v prípade úhrady vymáhaného nároku vrátane trov exekúcie, pričom formálno-právne by súd uznesenie o zastavení exekúcie nevydával. Vzhľadom na skutočnosť, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ako nedôvodný zamietol.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonnej lehote dňa sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že má za to, že exekúcia vedená proti nemu je nedôvodná a nezákonná, pričom opakovane ako aj v prípade podaného návrhu na zastavenie exekúcie poukazuje na skutočnosť, že z jeho strany došlo k úhrade vymáhanej istiny vrátane úrokov z omeškania, a taktiež následne zo strany povinného boli dňa 09.07.2021 uhradené aj trovy oprávneného pri exekúcií vo výške 16,50 EUR a trovy právneho zastúpenia oprávneného pri exekúcií vo výške 111,74 EUR, čo povinná preukazuje predloženými poštovými poukážkami s podacím číslom 20116 a 20115. Poukazom na vyššie uvedené úhrady má povinná za to, že je dôvod na zastavenie exekúcie vedenej v jej neprospech, s tým, že si je vedomá povinnosti úhrady trov exekúcie súdneho exekútora, o ktorých má súd po zastavení exekúcie rozhodnúť.

6. K sťažnosti povinného sa vyjadril oprávnený, ktorý uvádza, že nakoľko absentuje úhrada trov exekúcie súdneho exekútora, nenastali okolnosti, ktoré by mali za následok zánik vymáhaného nároku, a teda neexistuje ani dôvod na zastavenie exekúcie vedenej v neprospech povinného. Oprávnený preto navrhuje súdu sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť.

7. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. V zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sa uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13. Po preskúmaní veci sa súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považoval za dostatočné, jasné, zrozumiteľné a presvedčivé. Súd naň v podrobnostiach preto odkazuje. Vyšší súdny úradník sa v dostatočnom rozsahu a právne správne vysporiadal s tvrdeniami povinného uvedenými v podanom návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj s tvrdeniami oprávneného. Súd preto dospel k záveru, že sťažnosť povinného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

14. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 11. odôvodnenia, súd nad rámec uvedeného, k argumentom povinného v ním podanej sťažnosti konštatuje, že v prejednávanej veci, z návrhu na vykonanie exekúcie zistil, že oprávnená žiadala vykonať exekúciu na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 1C/2/2017 zo dňa 31.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.07.2019 v časti 1 a 3 výroku a právoplatnosť dňa 12.02.2021 a vykonateľnosť dňa 16.02.2021 v časti 2, 4 a 5 výroku, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9Co/338/2019 zo dňa 16.12.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.02.2021. Návrhom na vykonanie exekúcie sa oprávnený domáhal vymoženia istiny vo výške 1406,50 EUR, úrokov z omeškania, trov exekučného konania zodpovedajúcim súdnemu poplatku vo výške 16,50 EUR a trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní vo výške 117,74 EUR. Súd mal z listinných dôkazov predložených povinným taktiež za preukázané a teda nesporné, že povinný dňa 17.03.2021 uhradil oprávnenému istinu vo výške 1406,50 EUR, o čom svedčí potvrdenie z banky Sisp, a.s. o hotovostnom vklade, dňa 06.04.2021 povinný uhradil oprávnenému sumu 260 EUR zodpovedajúcu výške úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu úhrady istiny, čo preukazuje poštová poukážka s podacím číslom 23003, následne dňa 09.07.2021 uhradil v prospech oprávneného sumu 16,50 EUR zodpovedajúcu súdnemu poplatku, o čom svedčí poštová poukážka s podacím číslom 20116 a dňa 09.07.2021 povinný v prospech oprávneného uhradil aj sumu 111,74 EUR zodpovedajúcu trovám právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní, čo je preukázané poštovou poukážkou s podacím č. 20115. Poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, a teda na úhradu celého oprávneným vymáhaného nároku povinný žiada exekúciu vedenú v jeho neprospech zastaviť ako nedôvodnú, nakoľko už všetko uhradil.

15. V súvislosti s plnením vymáhaného nároku oprávneného povinným súd uvádza, že má v konaní za preukázané, že nárok vymáhaný povinným v tomto exekučnom konaní bol skutočne zo strany povinného uhradený, a to prostredníctvom jednotlivých platieb realizovaných spôsobom opísaným v bode 14. tohto uznesenia. Čo je však potrebné v súvislosti s následkami uvedenej úhrady vymáhaného nároku posúdiť, je tá skutočnosť, do akej miery sú tieto úhrady zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie vedenej v neprospech povinného.

16. Na margo vykonanej úhrady vymáhaného nároku oprávneného vyššie opísaným spôsobom povinným, je však potrebné zdôrazniť, že dôvod na zastavenie exekúcie na základe splnenia vymáhaného nároku zo strany povinného (v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku), je v zásade daný iba vtedy, ak k splneniu judikovanej pohľadávky oprávneného došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania. Ak nastane splnenie vymáhaného nároku oprávneného povinným až po začatí exekučného konania (začaté dňa 22.02.2021), resp. až po začatí exekúcie (začatá dňa 17.03.2021), ako tomu bolo aj v tomto prípade, keď nárok oprávneného povinný plnil až dňa 17.03.2021, 06.04.2021 a dňa 09.07.2021, t.j. jednoznačne po začatí exekučného konania, resp. exekúcie, nejde o dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle uvedeného ustanovenia. Ide totiž konkrétne o plnenie považované za vymožené súdnym exekútorom, ktoré spôsobuje reálne zastavenie exekúcie (t.j. ipso facto) samotným týmto plnením, o čom nie je potrebné rozhodovať uznesením súdu. Uvedené plnenie následne iba zohľadní súdny exekútor pri ďalšom vedení exekúcie. Exekučný súd tak nemal preukázané, že by povinný dobrovoľne, v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti exekučného titulu a ani pred začatím exekučného konania, splnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Vzhľadom na uvedené preto súd konštatuje, že exekučné konanie bolo zo strany oprávneného začaté dôvodne.

17. Súdny exekútor zastaví exekúciu iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 61n ods. 1 Exekučného poriadku a súd tak urobí iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. V posudzovanej veci súd preto konštatuje, že nezistil, že by bol daný dôvod na zastavenie exekúcie ani v zmysle § 61n ods. 1 Exekučného poriadku a ani v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a exekúcia nebola ukončená ani iným spôsobom v zmysle § 61o Exekučného poriadku.

18. I keď po začatí exekučného konania došlo k úhrade vymáhaného nároku oprávneného povinným, doposiaľ neuhradené trovy exekúcie súdneho exekútora, sú však stále nárokom vymáhaným v naďalej prebiehajúcej exekúcii, zákonný dôvod na zastavenie ktorej povinným preukázaný nebol.

19. Vychádzajúc zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku v čase do začatia exekučného konania, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

20. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

21. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

23. Podľa § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

24. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie riadne a včas neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok si voči povinnému v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offo) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd o nároku oprávneného na náhradu trov konania súvisiacich s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a so sťažnosťou povinného nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (